



מ
ל
-
ט
-
ב
!
כ
ת
ת
א
ז
ל
ה

הדר בסו

אביר מלינה

בת-אל רוזנקרנץ

הופ ינטיס

קים קפלן

הראל מרום

רננה זולטי

תום מעין

גיליון מס' 2004 *ד' בתמוז תשס"ו * 30 יוני 2006

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

חוויה בלתי נשכחת

ביום שישי
30/6
בשעה 22:00

בפאב כפר הנשיא

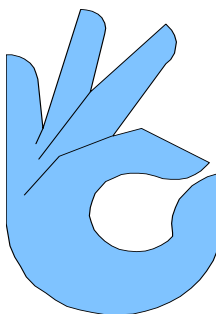


הופעה על מסד ענק
של

רוג'ר ווטרס

כניסה במחיר 10 ₪

מי"ב ומעלה



ימי הולדת

1/7	וויאט שני (ת) טיקוצ'ינסקי מיה (ת)	5/7	ג'קי עמר אפרת אדן אורן ושקד קולמן (נכדים רחמני) תום מעין ילי סינה (נכד)
2/7	רוני גוטר בלינדה קוטלר ינון ברור צור קורנבליט עדי שפרונג סלע כרם (נכדה וינטרוב)	6/7	עופרי וגנר מיקה הרמץ נגה זולטי
3/7	רונן ירון עינב גולן מיכאל גוטר (נכד)	7/7	אבנר ולר (נכד ר.כהן) עדי לוין (נכדה) ירדן פרנק דפנה שיינגזיכט
4/7	רות רחמני גל גינת מרים ריפקינד (נכדה) אלון בוסקילה מיני שקד (ת)	8/7	יותם עמית מיקה ולר (נכדה ר.כהן) אורי יהודה איתם (נכד ארנברג) אלון עדר (נכד) דניאל כהן (נכד ר.כהן)

ימי נישואין

שש וריימונד סולומון	2/7
תרצה ודוד קולט	
חרלוטה וששון מרקוסון	4/7
יערה וסיון כהן	6/7
ריקי וירון סינה	7/7
קריס ושמואל אפשטיין	
ענבל ובועז אנג'לקוביץ	
מרי ועמית שובל	
תרצה ואופיר שובל	8/7
קרן ואנדרו סימונס	

מזל-טוב!

פירוורים מהמחלקה הסגורה



****** פירורים מהמחלקה הסגורה – נכון שזה נשמע דרמטי. אז למען האמת המחלקה לא סגורה, אבל את הפירורים הללו אני מלקט עבורכם בשוכבי במחלקה האורולוגית של בי"ח "זיו" בצפת, יחד עם עוד מספר בעלי "מחצבות" שגופם החל מייצר אבנים, בלי היתרים... אני מאוד מקווה שלאחר הבירורים הנחוצים יימצא הפתרון המתאים לטיפול בבעיה.

**** גוֹוֹוֹוֹלְלִלְלִל אי-אפשר בלי להתייחס לאירוע הספורט העולמי**
שמשגע מיליוני אנשים ברחבי העולם. מבחינתי זו עדיין הנאה צרופה, ואפילו
נבחרת אנגליה הפאטתית עדיין בתמונה.... אני מוכן להמר על כך שמפיק זריז
שיילקט ע"ג דיסק את כל תיאורי השערים של שדרי הרדיו והטלוויזיה השונים
יהפוך בין לילה למיליונר, לאחר מכירת מיליוני עותקים. אז **אילן מדינה** ושאר
החבר'ה מהתחום קדימה לעבודה, על תמלוגים עבור הרעיון נדבר יותר
מאוחר.

**** "Wish You Were Here" – בסוף השבוע שעבר זכיתי להיות אחד מתוך למעלה מ- 50,000 איש שצפו בהופעה של רוג'ר ווטס, מייסד ומנהיג להקת ה"פינק פלויד" בשדות החומוס של "נווה שלום" בואכה לטרון.**

שלוש השעות של ההופעה הצליחו להשכיח את הייסורים שבפרידה מ-340
 נה, מחיר הכרטיס, ושעות העמידה בפקק לפני ואחרי ההופעה.
 כמה תובנות מההופעה שיכולות להיות מועילות להמשך:



- א. גם בגיל +60 אפשר לעשות מיליונים, בתנאי שאתה עושה מה שאתה אוהב לעשות ומקפיד לעשות זאת בצורה הטובה ביותר.
- ב. 30 שנה לאחר שיצא לאוויר העולם, הגיעו תקליט ההופעה והמבצע לישראל.
- סימן שלא צריך להתייאש, קצת סבלנות וכל מיני דברים שאנחנו חולמים עליהם ורוצים שהם יהיו כאן אצלנו תוך 30 שנה פחות או יותר, אכן יתרחשו.
- ג. מי שלא היה הפסיד!

**** קול-ששון וקול שמחה – במזל-טוב יחגגו לי קפלן ולורן את נישואיהם על הדשא במשק-הילדים. לחתונה המדוברת, מגיעים אורחים ומוזמנים מרחבי העולם, ביניהם גם שני בוסקילה. ברכות לבביות לכל המשפחה.**

**** לדינה קוטלר ובחיר לבה שנישאו השבוע שפע ברכות ואיחולים.**

**** כיתת "אילה" – ההכנות להצגת הסיום ולטקס העלייה לתורה נכנסות ליישורת האחרונה, בצד ההכנות למסיבות האישיות של החברה. ההתרגשות בעיצומה ומחכים לראות את כולכם בהצגה וגם בעליה לתורה בהנחיית הרב אלישע וולפין.**

**** אוי לבושה – אם מישהו שם לב שלאחרונה עוצמת הקול של המואזין מטובא ירדה, אז הסיבה היא פשוטה – הגנבים המקומיים פשוט גנבו את מערכת ההגברה. הבושה בכפר גדולה והם מאוד במבוכה, כאשר מתברר להם שאנשים מחוץ לכפר מודעים לפרשיה. כן, מה שלא מצליחים לעשות רשויות ומוסדות המדינה, מצליחים לעשות מספר גנבים קטנים בלי בושה.**

**** לסיים את המנדט – כמעט שישים שנה אחרי ובבית הספר "מבוא-גליל" נערכים שוב נציגי הישוב היהודי נגד הבריטים שאותם מייצגים, כמה לא מפתיע – ילדי כפר-הנשיא. האירוע יתקיים ביום רביעי השבוע במסגרת אקורד הסיום של הנושא המרכז.**

**** שלום ל"מבוא-גליל" – 14 מטובי בנינו יגידו יפה שלום ל"מבוא-גליל" ויסיימו בכך את פרק בית הספר היסודי בחייהם. נאחל להם הצלחה בהמשך הדרך.**

**** "הופ ועברנו" – 9 בנים ובנות מסיימים השנה כיתה י"ב ונמצאים בישורת האחרונה של מבחני הבגרות, עוד מאמץ קטן וזה נגמר, כמובן למי שלא יהיה במועד ב'. שיהיה בהצלחה.**

**** טיסות נכנסות – אייל תלם, אשתו סיגל ושלושת ילדיהם: רוי, נווה ואביגיל, הגיעו לביקור מולדת לרגל חגיגת בר-המצווה של רוי. מזל-טוב לכל המשפחה.**

אז זהו זה להפעם. כמו תמיד אני מאחל לכולכם שיעבור הכל ממול ומקווה לקרוא את השורות האלה כבר בבית, כי בינתיים עבר עוד יום ואני עדיין מאושפז.

אבי, דורית, אביב, גליל, בת-אל, גולן, ליהי וכרמל רוזנקרנץ.

אוהבים את כל אלה שאוהבים אותנו.



לכל חברי כפר הנשיא ובניהם, במשק ומחוצה לו!
אנו מבקשים להודות מעומק הלב על החום, הליווי והאהבה חסרות הגבולות, בהם זכינו בימים האחרונים.
איתן עבר ניתוח לא פשוט, אך בהצלחה, והחלמתו טובה ומהירה.
נפגש בבית בשבוע הבא.

איתן ורותי, שחר קרן ודור.

מזל - טוב

לורנה ולי

מתחתנים

רוב נחת להורים
בריאן וטרי
ולכל המשפחה



מזל – טוב

ל- בת-אל רוזנקרנץ
לחגיגת בת המצווה.

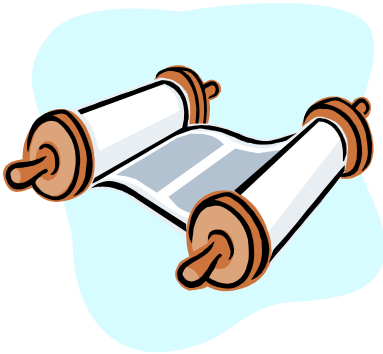
ברכות לבביות מכולנו
להורים לדורית ואבי לסבים יעל ואדי
ולכל בני המשפחה
רוב נחת.

מזל - טוב

דינה עב"ל יגאל

קוטלר פרידמן
מתחתנים

רוב נחת
לכל המשפחה



**בני כיתת "אילה"
עולים למצוות**

טקס העלייה לתורה

יתקיים ביום חמישי 6/7/06

בשעה 9:00 בבוקר בחדר-האוכל

בהנחיית הרב אלישע וולפין

כולם מוזמנים

והנערים הם:

אביר מלינה

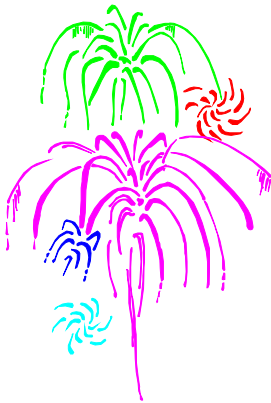
בת-אל רוזנקרנץ

הדר בסו
הופ ינטיס
הראל מרום
קים קפלן
רננה זולטי
תום מעין



מופע כיתת "אילה"

כולכם מוזמנים לבוא ולצפות בהצגת
בר-המצווה של כיתת "אילה"



ביום שישי 7/7 י"א תמוז,
בשעה 20:00



לאחר ההצגה הנכם מוזמנים
לבריקה לכיבוד

תוספות ל"פירורים"

קבוצת קט-סל בנות "מבוא-גליל" בה משתתפות גילי שפרונג וגילי כרמי, זכתה
במקום הראשון באליפות הצפון לבתי-ספר. כל הכבוד!

דנה אילייב יוצאת לחופשת שחרור. מזל-טוב ובהצלחה באזרחות בכל אשר תעשי.

לשני שובל ברכות עם קבלת רשיון הנהיגה. אנא ממך זהירות בדרכים!

המערכת

שלי שלי, שלנו (לא) שלי

בחברה מתוקנת נהנית האוכלוסייה כולה מרכוש ציבורי השייך לה. ופתאום מחליטים יחידים בתוכה שיש להם זכויות יתר ומנכסים לעצמם קניין לא להם.

מועדון החברים נועד לשרת את החברה כולה. העציצים והפרחים נמצאים שם כדי להנעים את השהייה במקום, אם היו למטרה אחרת כבר הייתי עורכת מכירה... בקיצור ולעניין, לגנבים – נא להחזיר את הפרחים (המלאכותיים) והעציצים, אפילו באישון לילה ליד הדלת. סימנים מיוחדים: אם תבדקו היטב חלקם מסומנים "מועדון-חברים".

מי שגנב שיתבייש לו!

מרים כ'

ג'יפ הביטחון

לשבי שלום

בקשר לג'יפ הביטחון - הרכב אכן משמש כרכב בטחון וזה השימוש שלו. בשעות 19.00-22.00, השומר מקבל רכב מהסידור, אם הוא חבר קיבוץ. באותן שעות, הג'יפ נמצא אצל הרב"ש, מאחר ורוב הארועים מתרחשים בשעות אלה, כשאתה ועוד חברים רבים נמצאים בבית ולא מודעים למה שקורה. כבר היו לא מעט ארועים שבהם נזקקנו (צוות הבטחון של המשק) לג'יפ כדי לצאת לשטח למנוע גנבות וכו', כי השומר נמצא בשער ואנו מקבלים התראות מהמשטרה או ממג"ב.

ללא הג'יפ, לא היינו יכולים לפעול למען בטחון החברים בקיבוץ. אי לכך, ידידי, השומר יקבל רכב מהסידור, אנחנו נמשיך לסייר, ואתה תמשיך להרגיש בטוח בבית שלך.

דרך אגב - אתה ועוד חברים, מוזמנים להצטרף אלינו למתמידים. בברכת שבת שלום – איציק



נזכור

ו בתמוז תשנ"א 18.6.91 גב' אליס אבשטיין

המונדיאל מנקודת מבט (של) אוהדת



אולי זה יפתיע את מישהו, אבל אני דווקא שייכת לאותה קבוצה שעוקבת בקנאות אחרי משחקי המונדיאל. אפשר לומר שאני היחידה בבית שמתעניינת, ומלבד חתני לעתיד אין אף אחד במשפחתי שיושב ומתחלק איתי בחוויות. אולי בגלל זה אני מתחלקת אתכם.

זה קורה רק פעם ב 4 שנים, כי במהלך השנה כדורגל רחוק ממני כמו מזרח ומערב.

היות וישראל לא משתתפת, לא היתה לי קבוצה מועדפת, ואני לא ממש מבינה את כל רזי המשחק הזה. ובכל זאת יש בו משהו שמושך אותי בכל יום למרקע כמו מגנט.

- ראשית ומעל לכל, המונדיאל הוא חגיגה של צבעים. מדי הנבחרות שעוצבו בקפידה, התסרוקות המושקעות של השחקנים, על רקע הדשא הירוק, שמכוסח בקווים ישרים כמו סרגל, האוהדים שצובעים את פניהם ומתחפשים כמו בקרנבל פורים, אלפי הדגלים, הטקסים, ההמנונים והילדים הקטנים בצהוב-אדום, שמלווים את השחקנים בהתחלה – כל אלה הופכים את הצפייה במשחקים לחוויה אסתטית ממש.

- שנית אני נהנית מחוויה אנטרופולוגית – תרבותית. השחקנים של כל נבחרת הם בדר"כ טיפוסים אופייניים, ואפשר כמעט לנחש גם בלי הכיתובית למעלה מי משחק נגד מי. החל בסקנדינבים והארים הגבוהים והבלונדינים, דרך הטיפוסים הלטינים הדרום אמריקאים שהם יותר נמוכים ושחומים והתנועות שלהם מזכירות את הקפוארה, דרך מלכסני העיניים מהמזרח הרחוק בעלי השיער הישר, וכך הלאה עד האפריקאים השחורים (כהה). אלה האחרונים, שסיגלו

לעצמם את החוקים המערביים של משחק הכדורגל, לא שוכחים לרגע מאיפה הם, וברגע של שמחה הם יוצאים מגדרם בתנועות מחול אפריקאי. מצחיק.

- שלישית כדורגל הוא משחק גברי. אני נהנית לראות את הגברים הצעירים האלה החזקים, האתלטים, הגמישים, האקרובטים, מתרוצצים במשך שעה וחצי הלך וחזור על המגרש, מתמסרים ביניהם בדיוק מופלא. לא רק שהם לא פוחדים מהכדור, שנבעט אליהם בכוח אדיר, הם דווקא מחפשים את המגע הקשה הזה איתו, ומוכנים כמעט להתאבד, כדי שכן או לא ייכנס לשער. לא מובן לי איך הם לא מקבלים זעזוע מוח מהראשיות, ואיך העברות והנפילות והפציעות למיניהן מסתיימות לרוב בחזרה למשחק כאילו לא קרה כלום. לא מדהים?

- רביעית – חינוך. מוצא חן בעיני מה שקורה בסוף המשחק. למרות שמדובר בקבוצות יריבות על המגרש, לא חשוב מה מרגישים השחקנים - שמחה גדולה או אכזבה מרה, תמיד בסוף (חוץ ממשחק אחד אלים במיוחד) כולם מתחבקים עם כולם, אומרים מילות פירגון ועידוד ומחליפים חולצות מיוזעות ומסריחות. צריך בשביל זה, לדעתי, גם מספיק בגרות וגם התעלות נפש.

- חמישית ואחרונה - הפוליטיקה שמאחורי הכדורגל לא באמת מעניינת אותי. ובכל זאת הייתי מן ההתחלה, משום מה, נגד איראן וערב הסעודית, ואני מוכרחה להודות שיש לי בעייה מסויימת עם הנבחרת הגרמנית. לעומת זאת נורא התרגשתי כשהשחקן האפריקאי שלף פתאום מהגרם שלו את דגל ישראל, והפך אותי בן רגע לאוהדת של גאנה. ומאז יש לי בנוסף לכל הסיבות שציינתי גם קבוצה מועדפת.

בכל מקרה הלוואי שהקבוצה הכי טובה תנצח בסוף.



נורית

נשים בכדור רגל

פגשתי את מינה בדרך למרכזיות, כולה נרגשת, ביקשה ממני שאבוא ואשמע את הסיפור שלה, "אני רוצה שתכתבי אותו בדברי... זה משהו ממש מיוחד כדור רגל של נשים נעשה "טרנד" בבתי ספר באירופה, ובאמריקה. לא כל כך מדברים עליהן אבל נשים משחקות כדור רגל. ראיתי סרט דוקומנטרי ששפשפתי עיניים ממש לראות אם אני רואה נכון או לא. " אז הלכתי לביתה והקשבתי.

מינה: בהרי האנדים גבוה במקום נידח, נשים קשות יום, שאין להם לא חשמל ולא מים משחקות כדור רגל. אחרי שהן עושות את עבודות הבית את האריגה - נשים בגילאי 30 40 אמהות לילדים קטנים, לא מוותרות על הכדור רגל. יש להן תחרויות עם הכפר הסמוך, והבעלים מעודדים אותן. כדי להגיע לכפר הסמוך, הן לוקחות את הלמה, קושרות עליה את האוכל ליום, על הגב התינוק קשור בשמיכה דקה אל הגוף. עליהן לרדת מן ההר שהוא אלפי ק"מ בגובה, לחצות את הגיא, הן עוברות את המים הזורמים ועולות אל הצד השני, מסע של כ 41/2 שעות. בזמן שהן חונות הן אוכלות את הפול ומניקות.

הן לבושות בחצאיות העשויות מבד עבה וכבד עד גובה הברכיים וחובשות כובעי מצנפת שפיסות בד מתנופפות להן סביב לכובע ברוח. לרגליהן הן נועלות כפכפים. הן משחקות כדור רגל בכפכפים.

בנות הקבוצה הנגדית לובשות אותן החצאיות רק בצבע אחר, זו התלבושת שמציגת את הכפר. לכל שבט יש את ה *plege* שלו בהפסקת המחצית הן ניגשות להניק את התינוקות שלהן שמישהי שומרת עליהם בזמן המשחק.

במשחק הזה הן ניצחו את הכפר הסמוך. וכפרס הן קיבלו – תרנגולות 11 נשים עומדות בשורה וכל אחת מקבלת מהשופט תרנגולת. הן חזרו לכפר שלהן, וקיבלו הרבה פרגון מתושבי הכפר.

למחרת לקחו את התינוקות שלהם, וירדו שוב לכפר אחר, שם ניגשו אל הפקיד ובישרו לו על הניצחון שלהן במשחק הכדורגל. והן מבקשות שהממשלה לא תישכח אותם ושבזכות הניצחון - הכפר שלהן יקבל מים וחשמל, הן מספרות לו על שהילדים לומדים ישובים על הרצפה לאור עששית...

לאחר הניצחון הזה הכפר אמור להיות המשחק הבא, נגד עירה מרוחקת כ- 140 ק"מ מהכפר שלהן, ביום המשחק הן הולכות לשמאן של הכפר (כהן דת) שיעודד אותן, הן מעולם לא יצאו רחוק כל כך מהבית. השמאן מכין להן תערובת של עשבים למזל, ומורה להן, שכאשר הן יגיעו למקום המשחק עליהן לטמון את התערובת הזו באדמה, לצד המגרש, והניצחון מובטח. ביום המשחק הן יורדות למרגלות ההר, שם מחכה להן משאית, והן נוסעות בעמידה אל העיירה. כאמור: זו פעם הראשונה שהנשים יוצאות למרחק כזה מהכפר שלהן.

בעיירה הזו האנשים לבושים בצורה מודרנית יותר (בוליביה או פרו) קבוצת הכדורגל של הנשים, מגיעות מאוחר כשהמשחק היה כבר צריך להתחיל. הן כבר לא הספיקו לטמון את העשבים שהשמאן נתן להם, מה שמדכדך אותן בתחילה, אבל הן אומרות לעצמן -לא נורא מה שיהיה יהיה, נפסיד, נפסיד. במשך המשחק רואים את הגברים מסתכלים בנשים המשחקות קצת בלעג, אבל הן מנצחות. הפרס שלהן הפעם הוא, 1000 ק"ג של תפוחי אדמה. מה שיאפשר לכל הכפר מזון לכמה חודשים וגם לזרוע תפוחי אדמה

הסרט הזה היה מאוד מרגש, איך דרך משחק ה"כדור רגל" נשים מקבלות עוז, ביטחון ושמחה. וזה בזמן שכל העולם המערבי נרעש ונרגש מ"המונדיאל".

מינה סלע



(שמעה וכתבה שושנה שרקי).

טלויזיה

עקב המעבר לאינטרנט יש בעיות עם כמה תחנות טלויזיה.
הנושא בטיפול אינטנסיבי.
כנראה שההפרעות הן כתוצאה מהקרבה לשדה התעופה.
מחפשים תשובות ופתרון.
איתכם הסליחה.

הרולד

תאי דואר

לתושבים / בנים שעד כה לא היה להם תא-דואר פרטי במזכירות, מצורפת בזאת רשימה. עליכם לגשת לצביה במזכירות ע"מ לקבל מפתח לת"ד.

שם	מס' ת"ד
אנגלסברג אמירה	213
אלפסי ראובן	214
ברגר דן	215
ברזילי תומר	216
גול ורדי שחף	217
ונס אלינור / יפתח גולוב	218
דבולט נעמה / קורנברג טל	219
דבש מירב	220
צידון שלי ויפתח	221
הופמן יותם	222
וויטהם דנה	223
וולך מיטל / מאור אוהד	224
וולפין אופירה	225
טיקוצ'נסקי מיה וליאור	226

227	לבנון יפתח
228	לוי שרון
229	מוזס שולמית
230	מירב ארז
231	מיכלוביץ ישראל
232	מכלוף איציק / אוטמזגין ורד
233	ענוה צחי
234	שרקי עדיה

צביה קוניגס / מזכירות טכנית

תודה

מרגרט – רעייתו של עומרי קופ – בן אבי, הגיעה ל"ביקור מולדת" עם ילדיהם – להיות כאן עם סבתא לילה וסבא נתן. - להיות בבית בו אבא עומרי גדל, חופשת קיץ בכפר הנשיא הייתה כייף לילדים, והרי מכתב התודה כלשוננו.

Many thanks to everyone at K.H for making us feel so welcome. It was good to see people I remembered from my last visit. Honestly, no one has changed!...must be the pure air. My boys had the time of their life, seeing the place where their Dad grew up and meeting the people who shaped him. And, of course the pool was fabulous! We also enjoyed taking in all the natural beauty that surrounds you...what a delight. We will have such fond memories of you and of this trip. Omri sends warmest regards...

Love, Margaret (Mrs. Omri!), Ian and Douglas.



חדשות האקונוולוגיה מס' 20

אכים שטיינר נבחר לעמוד בראש ה-UNEP – המשך המאמר הקודם וצעדים ראשונים.

{שטיינר הוא שם משפחה יהודי מזרח-אירופי נפוץ, ואשמח אם מישהו מן הקוראים יצליח לגלות אם אכים שטיינר הוא יהודי.}

לא חלפו ימים רבים מאז היבחרו של שטיינר וכבר מורגשת רוח חדשה ב-UNEP, המוסד האו"ם היוזם והמיישם את הפעילות הסביבתית של הארגון הבינלאומי. בעת ובעונה אחת, בניירובי (קניה) ובוונקובר (קנדה), התקיים הפורום האורבני העולמי השלישי, והשתתפו בו כמה אלפי נציגים מכל מדינות האו"ם. כפי שאפשר להבין משמו של הפורום, נדונו בו נושאים סביבתיים הנוגעים ספציפית לאזורים עירוניים. (בעולם, מעל שלושה מיליארד בני אדם חיים בערים ובאזורים עירוניים). עם פתיחת הפורום, התקיים דיון בפרויקט

חדשני שעיקרו מודרניזציה של התחבורה הציבורית בכרכים הגדולים ביותר, והם גם המזוהמים ביותר. בשלב הראשון, מדובר על הורדת מאה אלף טון גזי חממה בשלוש ערי ענק באמריקה הלטינית, מן הצפופות שבעולם. הפרויקט יכלול ארגון תחבורה ציבורית מודרנית, ונתיבים נפרדים לרוכבי אופניים ולהולכי רגל. כמו-כן, יטופלו נזקי זיהום האוויר הפוגעים בבני האנוש, ביערות, בחקלאות ובמערכות אקולוגיות נוספות.

להלן מספר ציטוטים מדבריו של אכים שטיינר במהלך הפורום: "בשנת 2007, בפעם הראשונה בהיסטוריה, יהיה בעולם רוב של תושבי ערים. כללית, הסביבה האורבנית מחוברת לסביבה הכפרית בצורה שאינה מאפשרת הפרדה בין האוכלוסיות. היא גם מושפעת על ידי האופן שבו מטופלים ומנוהלים עניינים ומשאבים מקומיים, אזוריים וגלובליים. ה-UNEP משתף פעולה עם ה-Habitat, מוסד האו"ם המעורב במגורי האדם במספר ערים ברחבי תבל ובתחומים שונים כגון התישבות, טיפול בפסולת ומיחזור, הפקת דלק בלתי מזהם מאשפה, תאורת רחוב חוסכת חשמל ועוד. תוצאות כבר הופקו בהיידרבד (הודו), הונולולו (ארה"ב), קייפ-טאון (דרום אפריקה), מקסיקו-סיטי (מקסיקו), סנטיאגו (צ'ילי) ובעוד כ-100 ערים ברחבי העולם.

בנוסף לפעילותו הבלתי נלאית, מר אכים שטיינר מביע בכל הזדמנות ולפני כל פורום רלוונטי את בטחונו כי המאמצים לצמצום זיהום האוויר, להורדת גזי החממה ולפיתוח בר-קיימא יביאו לעידן טכנולוגי חדש ולרווחה כלכלית שממנה ירוויחו בעיקר האוכלוסיות החלשות בעולם.

ידיעות ומבזקים מן הארץ והעולם

- המודעות לבעיות ואיכות הסביבה וזיהום האוויר מתרחבת, אחרת איך אפשר להסביר שבעיתון יומי ונפוץ כמעריב, מתפרסמות פתאום שלוש ידיעות האלה: (1) המשרד לאיכות הסביבה שינה את שמו ל"משרד להגנת הסביבה". (איזו פעילות נפלאה, לא?...?) (2) מול 700 התנגדויות שהוגשו עד עתה - המספר גדל והולך - המועצה האזורית בית שאן מתכננת להקים יישוב חדש על רכס הגלבוע, מקום מושבו היחידי של אירוס הגלבוע, המפואר בפרחי הבר של ארצנו. (3) האקדמיה המדעית של ארה"ב פרסמה מחקר, לפיו הגיעה הטמפרטורה על פני כדור הארץ לרמה הגבוהה ביותר מזה 400 שנה (...וקוראי המדור הזה יודעים מדוע...).

* הכינוס השנתי ה-34 של האגודה הישראלית לאקולוגיה ולמדעי איכות הסביבה, ייערך במרכז הקונגרסים בחיפה בימים 26-27 ביוני 2006. אפשר למצוא את תוכנית הכינוס באינטרנט ויש בה עולם ומלואו. בין היתר מופיעה שם סיסמא: "אם נאפשר לציבור להיות בעל-מניות, הוא יהפוך לבעל-עניין", לדעתי מתאימה מאד לפרויקטים אקונומגיים.

* עמותת 'אדם טבע ודין' קוראת לשרי החוץ ואיכות הסביבה לפעול לציורפה של מדינת ישראל לרשימת המדינות החתומות על אמנת אארהוס של ארגון האו"ם, המצהירה על מחויבות לקידום ערכים של חופש מידע, שיתוף הציבור ונגישות לצדק בהליכי קבלת החלטות בכלל ונושאים סביבתיים בפרט, ועל מחויבות לנגישות אל מידע סביבתי מקיף ומהימן, ומכירה בזכותו של הציבור ליטול חלק פעיל בהליכי קבלת החלטות סביבתיות.

* מעבדות בל (Bell), שבהן נבנה הטרנזיסטור הראשון, עוסקות כעת בהמצאתה מחדש של הסוללה. המטרה היא ליישם טכניקות ייצור של טרנזיסטורים לייצור המוני של סוללות שישולבו בהן שבבים. בסוללה, הקרויה סוללת-ננו (nanobattery), רכיבים מסוימים ממוזערים (minimized) ובנוסף תוכל הסוללה להישאר במצב רדום במשך שנים ולספק מיד עם הפעלתה מחדש פרץ של אנרגיה, כמובן נקיה, ובעוצמה גבוהה.

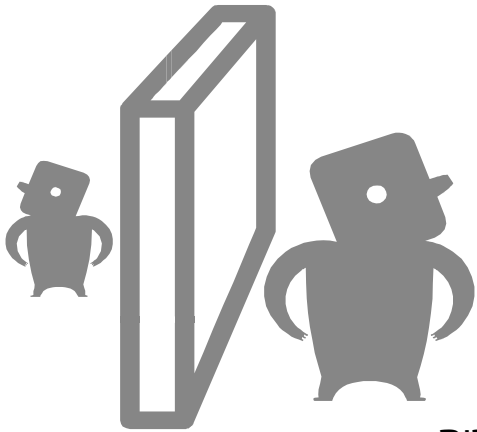
אשמח לקבל תגובות והערות
ז'ק

מהעורכת

לאור ההצלחה המסחררת של מגזין "הבית" בהוצאה מיוחדת של דברי הכפר, העיתונים נעלמו כולם מן הדוכנים תוך דקות ספורות...וההדים – מי ימנם. החלטנו לפתוח בדברי הכפר מדור בשם: "הבית". כל מי שחפץ לכתוב למדור זה מוזמן. מידי שבוע. ממתכון נהדר שניסיתם והצלחתם, ואתם ממליצים. עצה טובה. שיר. זיכרון מהבית הרחוק, חוויה, סיפור על שכנים, על גדר, ועוד ככל העולה על רוחכם. ואם יש למישהו מכם רעיון לפתיחת עוד מדור, שיהיה אפילו ספורט... הכל יתקבל בברכה. כתבו לנו. שושנה שרק

תיקון חומה / רוברט פרוסט (תרגום: שרית שץ)

ישנו משהו שלא אוהב חומה.....



במקום הזה איננו זקוקים לחומה
הוא עצי אורן, ואני מטע תפוחים.
עצי התפוחים שלי לעולם לא יפלשו
ויאכלו את האצטרובלים שמתחת לאורנים,
אני אומר לו.

והוא רק משיב:

"גדרות טובות עושות שכנים טובים".

האביב מתעתע בי ואני תוהה
האם הייתי יכול להחדיר את הרעיון הזה לראשו?
מדוע הן עושות שכנים טובים?
האם לא זה המקום בו נמצאות פרות? אבל כאן אין פרות.
בטרם אבנה חומה זאת ארצה לדעת
מה הנני מסתיר ומה אני מרחיק מעלי,
ואת מי הייתי רוצה לתקוף.

יש בי משהו שלא רוצה חומה, שרוצה בנפילתה.
יכולתי לקרוא לו שדון, אך אין זה שדון בדיוק,
הייתי מעדיף שהוא יאמר זאת לעצמו.
אני רואה אותו שם, נושא אבן בכל אחת משתי ידיו
כמו פרא חמוש, נראה לי כי הוא נע בחשיכה,
לא רק בשל החורש וצללי העצים.
הוא לא ינטוש את מורשת אביו
הוא רוֹנֵה נחת כשהיא עולה במחשבתו.
ושוב הוא אומר: "גדרות טובות עושות שכנים טובים".